

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 111

август – септември 2008

Emine Araz против Турција - 9907/02

Пресуда 23.9.2008 [Секција II]

Член 6

Граѓанска постапка

Член 6-1

Граѓански права и обврски

Граѓанска природа на правото да се посетуваат универзитетски студии:
повреда

Факти: Турскиот Устав го гарантира правото на образование и настава, чија содржина е дефинирана и регулирана со закон. Пријавата на апликантката да се запише на теолошки факултет била одбиена зашто таа не поднела своја фотографија на која не носи фереџе, како што е пропишано со правилата на Одборот за високо образование што биле во сила во тој момент. Жалбите што ги поднела против оваа одлука биле отфрлени од управниот суд, па на крај и од Врховниот управен суд. Нејзината жалба пред Судот во Стразбур се однесува на наведената неправичност на постапката пред Врховниот управен суд, особено зашто главниот јавен обвинител поднел мислење со кое препорачува нејзината жалба да се отфрли.

Право – Допуштеност: Оспорувајќи ја граѓанската природа на правата и обврските во сржта на спорот поднесен до управните судови, Владата навела дека Член 6 § 1 не бил применлив. Судот забележал, имајќи го предвид турскиот Устав, дека апликантката би можела да тврди дека турското законодавство го признава нејзиното право да се запише на факултет по теологија доколку таа ги исполнува потребните законски услови. Сепак, нејзината пријава била одбиена не зашто таа не успеала да исполни некој од тие услови, туку зашто не ја почитувала формалноста побарана со прописот усвоен од Одборот за високо образование. За Судот, дури и претпоставувајќи дека моќта на регулирање на приемот во високо-образовни институции спаѓа во делокругот на јавното право, тоа не е доволно да се исклучи односното право од категоријата граѓански права во смисла на Член 6 § 1. Според апликантката, тука прашањето не биле нејзините односи со јавните власти

како такви, со нивните дискрециони овластувања, туку нејзиниот личен живот како обичен корисник на јавен сервис. Таа, соодветно, ја оспори регулативата во сила, за којашто сметаше дека го попречува нејзиното право да посетува високошколска установа. Во скорешната судска пракса Судот секогаш ја испитуваше усогласеноста на постапките во врска со регулативата за високото образование со барањата на Член 6 § 1. При ова, а имајќи ја предвид важноста на правото на апликантката да се стекне со високо образование, Судот немал сомнение дека ограничувањата поставени од регулативата ги засегнале личните права на апликантката и оттука биле од граѓанска природа. Од тоа следи дека Член 6 § 1 е применлив.

Мериторност: Судот веќе имаше утврдено повреда на Член 6 § 1 во сличен предмет, за попречување на правото на СТРАНАЧКА постапка пред Врховниот управен суд, имајќи ја на ум природата на согледувањата на главниот јавен обвинител и фактот дека не ило можно апликантката да одговори писмено. Владата нема поднесено уверлив аргумент што можел да води до различен наод во овој случај.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 41 – Наодот дека е сторена повреда претставува доволен правичен надомест за сета евентуална непарична штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.